Hvis de unge kom i sluttet Trop med saadanne Forslag — saa kom de med betydelig mere Vægt, end hvis en enkelt gjorde det paa egen Haand. Og naar Ordføreren vidste, at hun eller han havde hele Ungdomsafdelingen i Ryggen, saa behøvede de ikke at undse sig, som hvis de talte for egen Regning.

c) Ungdomsafdelingens første og sidste Arbejde skulde naturligvis være at agitere blandt uomvendte Unge.

V.

Det er jo meget godt at staa som menigt Medlem i en Forening — men det giver jo alligevel en ganske anden Interesse for Sagen og Foreningen, hvis man er med i Arbejdet, og derfor vil vi foreslaa Kredsene, at de søger at faa nogle unge ind i Kredsstyrelserne, og at de sender mange unge som Tillidsmænd til Fællesmødet og sørger for, at de unge ogsaa bliver repræsenterede i Fællesstyrelsen.

VI.

Redaktionen af Kvinden og Samfundet har lovet at stille Plads til Raadighed i Bladet for Ungdommen, saaledes at der under Overskriften „Vor Ungdom" kan drøftes Emner, der særlig kan interessere de unge, og bringes Meddelelser om Ungdomssagen.

De unge maa endelig benytte sig af denne Tilladelse, saa der under „Vor Ungdom" kan blive drøftet mange interessante Emner.

Herunder kan ogsaa Ungdomsudvalgene og Ungdomsafdelingerne udsende Meddelelser.

VI.

Det er jo ikke altid nemt at finde Talere til alle Medlemsmøderne i en Kreds, og derfor bliver der tit læst højt i Stedet for — og desværre véd vi jo alle, at det ikke saa sjældent hænder, at der bliver læst Ting højt, der ikke har det fjerneste med Kvindesagen at gøre.

Derfor har Ungdomsudvalget tænkt, om det ikke var muligt, at der kunde dannes en Vandrebogsamling i D. K. Bogsamlingen skulde staa paa Hovedkontoret, men hver Uge skulde der kunne sendes Bøger ud til Kredsene — hvad de selv ønskede.

Bogsamlingen skulde naturligvis kun bestaa af Kvindesagslitteratur — men herunder baade Skønlitteratur og mere saglige og lærerige Bøger.

Ungdomsudvalget.

Kvinderne i de kommunale Raad.

Fra Borgerrepræsentationen.

Centralarbejdsanvisningskontoret. — I Borgerepræsentationens Møde den 19. Jan. havde Magistraten fremsat Udkast til Regler for dette Kontor, som foruden at være kommunalt Arbejdsanvisningskontor for København, i Fremtiden skal virke som Centralarbejdsanvisningskontor for hele Landet.

Under Forhandlingen om de enkelte Bestemmelser i Udkastet fandt Borgerrepræsentant, Fru Salicath, Anledning til at kritisere følgende Slutningsord af § 5: „Som Funktionærer i kvindelige Afdelinger ansættes fortrinsvis Kvinder." Udtrykket forekom hende ikke at være paa sin Plads, hvis der ikke ogsaa kom til at staa: „Som Funktionærer i mandlige Afdelinger ansættes fortrinsvis Mænd."

Endvidere paatalte Fru Salicath det uheldige i, at der i Tilsynsraadet kun var ansat Mænd. „Er dette Loven, eller er det blot dens Fortolkning?" — (Jønson: „Det er Kommunalbestyrelsens Fortolkning.") Fru Salicath fandt denne Fortolkning mærkværdig. „Kan Kvinder ikke anerkendes efter Loven som Arbejdsgivere eller som Arbejdssøgere?" — Hun gad vidst, om ikke Husmødre, der søger den ufaglærte Arbejdskraft, er Arbejdsgivere saa godt som nogen, ligesom det ogsaa forbavsede hende, at ikke de Masser af ufaglærte Kvinder, som søger Kontoret, er Arbejdssøgere. Naar man følger den kommunale Arbejdsanvisning i de senere Aar, viser det sig, at i al Fald saa længe den var Arbejdsanvisning for København, var de fleste Arbejdssøgere ufaglærte Kvinder. I mange Aar udgjorde de op imod 80—90 pCt." Derfor var det endnu mærkværdigere, at Loven saa ganske gaar uden om Kvinderne.

Der var imidlertid mange Ting, hun fandt udmærket ved Loven. At der nu skal gives en lille Løn for hvert Møde, fandt hun fortræffeligt. Den Ordning var der ikke i gamle Dage, da Kvinderne sad der, og Møderne tit var saa lange og besværlige.

Borgmester *Dybdal* svarede hertil, at det af Fru Salicath paaankede Forfald ikke skyldtes en Fejl ved Loven. Man kan ikke sige, at Loven har stillet sig paa det Punkt, at den tilsidesætter Kvinderne, da der ikke er det allerfjærneste Forbud mod at anvende Kvinder paa alle Punkter. Der findes intet i Loven til Hinder for, at Magistraten efter Tilsynsraadets Indstilling ansætter Mænd i den kvindelige Afdeling og Kvinder i den mandlige, om det maatte findes formaalstjenligt. Den af Fru Salicath paatalte Sætning i Magistratens Udkast: „Som Funktionærer i kvindelige Afdelinger ansættes fortrinsvis Kvinder", kunde snarere helt udelades; men hvad Skade det kunde gøre, at den stod der, indsaa han ikke.

Fru *Salicath* fremhævede, at hvad det for hende gjaldt om, var at faa at vide, om der kunde sidde Kvinder i Tilsynsraadet. Hun havde forstaaet, at det var Loven, som forbød det, men nu forstod hun, at det er dens Fortolkning, og det forekom hende egentlig at være meget kedeligere.

Hun stillede det Ændringsforslag, at der til Sætningen: „Som Funktionærer i kvindelige Afdelinger ansættes fortrinsvis Kvinder" føjedes: „Som Funktionærer i mandlige Afdelinger fortrinsvis Mænd."

Forslaget forkastedes med 26 Stemmer imod 13.

I forrige Nummer af Kv. og Samf. retter Redaktionen og Fru Arenholt Sporvejsfunktionær til Konduktør. Disse falder ganske vist ikke for Syns- og Høreprøven, men der kommer flere Konduktører til Skade, og den Del af mit Indlæg bedes Fru Arenholt besvare; noget endnu: der